

Han var bleven erindret om det pinefulde Hverv, der forestod ham: at offentliggøre sin Datters Forlovelse med dette i hans Øjne ganske ubrugelige og unyttige Menneske. Han havde haft i Sinde at tale til Per derom allerede den foregaaende Dag; men efter at have erfaret hans Bedrifter hos Max Bernhardt havde han ikke kunnet overvinde sig dertil. Og det gik ham ikke anderledes nu. Han kunde end ikke faa sig til at række sin tilkommende Svigersøn Haanden, — hvad Pers Mine forøvrigt heller ikke indbød til.

Nu kom Ivan igen farende som et Spilleværk, dennegang for at overbevise sig om, at alle var samlede. Den første Vogn var nemlig kørt for Døren. Smaabørnene var et Øjeblik i Forvejen kommen springende ind i deres hvide Pynt. Ogsaa Rosalie var kommen tilstede. Derimod manglede stadig Jakobe. Der var tilstødt hende et Toilette-Uheld. Uvant, som hun var, med at gøre noget videre ud af sin Paaklædning havde hun under sine Bestræbelser for at faa Kjolelivet til at sidde handlet saa ilde med det, at hun tilsidst i Fortvivlelse maatte kalde en af Pigerne til Hjælp.

Halvdelen af Gæsterne var allerede kommen, inden hun viste sig.

Nanny, der havde sørget for at holde sig i Nærheden af Per for at kunne iagttage hans Ansigtssudtryk i det Øjeblik, han saa Jakobe, fik virkelig megen Fornøjelse af sin underfundig anbragte lille Sprængmine. Per blev pludselig ganske graa i Ansigtet af Raseri.

Jakobe havde nemlig haft det uheldige Indfald at lade sin Kjole sy med et endog temmelig dybt udskaaret Liv, hvad hun absolut ikke havde Figur til. Den erotiske Betagethed, hvori hun havde